

Samling af Afgørelser

PERSONALERETTENS DOM (Første Afdeling)
14. september 2010

Sag F-52/09

Delfina Da Silva Pinto Branco
mod
Den Europæiske Unions Domstol

»Personalesag — tjenestemænd — ansættelse — tjenestemand på prøve — afskedigelse ved prøveperiodens udløb — ret til forsvar — bedømmelse af egnetheden — domstolsprøvelse«

Angående: Søgsmål anlagt i henhold til artikel 236 EF og 152 EA, hvorved Delfina Da Silva Pinto Branco principalt har nedlagt påstand om annullation af Domstolens afgørelse af 24. oktober 2008, hvorved hun blev afskediget efter prøveperiodens udløb, samt påstand om, at Domstolen tilpligtes at betale erstatning for den ikke-økonomiske skade, som hun hævder at have lidt som følge af afskedigelsen.

Udfald: Domstolen frifindes. Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

Sammendrag

1. *Tjenestemænd — søgsmål — akt, der indeholder et klagepunkt — begreb — forberedende akt — foranstaltninger truffet under en tjenstemands prøvetid — ikke omfattet (Tjenestemandsvedtægten, art. 34, 90 og 91)*

2. *Tjenestemænd — ansættelse — prøvetid — afskedigelse ved prøveperiodens udløb — anmodning om høring af den prøvetidsansatte tjenestemand og bedømmeren — afslag — tilsidesættelse af princippet om overholdelse af retten til forsvar, omsorgspligten og bistandspligten — foreligger ikke (Tjenestemandsvedtægten, art. 24, og art 34, stk. 3)*

3. *Tjenestemænd — ansættelse — prøvetid — bedømmelse af resultaterne — vurdering af prøvetidsansat tjenstemands egnethed — domstolsprøvelse — grænser (Tjenestemandsvedtægten, art. 34)*

1. Kun de akter eller foranstaltninger, der har retligt bindende virkninger, som kan berøre sagsøgerens interesser direkte og umiddelbart gennem en væsentlig ændring af hans retsstilling, udgør akter, der indeholder et klagepunkt. Retsakter eller afgørelser, hvis tilblivelse omfatter flere stadier, navnlig sådanne, som afslutter en intern procedure, kan principielt kun anfægtes, hvis det drejer sig om foranstaltninger, som definitivt fastlægger institutionens standpunkt som afslutning på denne procedure, modsat mellemkommende foranstaltninger, der har til formål at forberede den endelige beslutning. Hvad angår søgsmål inden for personalesagsområdet indeholder forberedende retsakter til

en afgørelse ikke et klagepunkt i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i vedtægtens artikel 90, stk. 2. Dette gør sig gældende for bl.a. udtalelser ved prøvetidens udløb og rapportudvalgets udtalelse, der ligger til grund for en afgørelse om at afskedige en tjenestemand på prøve.

(jf. præmis 32-34)

Henvisning til:

Retten: 24. juni 1993, sag T-69/92, Seghers mod Rådet, Sml. II, s. 651, præmis 28; 17. december 2003, sag T-324/02, McAuley mod Rådet, Sml. Pers. I-A, s. 337, og II, s. 1657, præmis 28; 11. april 2006, sag T-394/03, Angeletti mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A-2, s. 95, og II-A-2, s. 441, præmis 36; 17. maj 2006, sag T-95/04, Lavagnoli mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A-2, s. 121, og II-A-2, s. 569, præmis 33

Personaleretten: 24. maj 2007, forenede sager F-27/06 og F-75/06, Lofaro mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A-1, s. 155, og II-A-1, s. 835, præmis 58

2. Hvad angår afskedigelsen af en tjenestemand på prøve indebærer ansættelsesmyndighedens eller bedømmerens afslag på at imødekomme en anmodning om, at tjenestemanden skal høres, ikke en tilsidesættelse af princippet om retten til forsvar og kontradiktionsprincippet, omsorgspligten eller vedtægtens artikel 24.

Princippet om retten til forsvar, der er fastsat i vedtægtens artikel 34, stk. 3, indebærer nemlig ikke en generel forpligtelse for ansættelsesmyndigheden til at høre den prøvetidsansatte tjenestemand, inden afgørelsen om afskedigelse træffes, og dette gælder tillige, selv om rapportudvalget måtte have fremsat ønske herom.

Omsorgspligten, der er udtryk for balancen mellem de rettigheder og forpligtelser, som vedtægten etablerer i forholdet mellem den offentlige myndighed og tjenestemændene, indebærer, at administrationen, når den træffer afgørelse om forhold vedrørende en tjenestemand, skal tage samtlige omstændigheder i betragtning, der kan være bestemmende for dens afgørelse, og at den herved skal tage hensyn til ikke blot tjenestens, men tillige til den pågældende tjenestemands interesse. Dette er tilfældet, når administrationen råder over udtalelser ved prøvetidens udløb samt den berørte tjenestemands bemærkninger til disse udtalelser, dvs. på den ene side oplysninger, der vedrører tjenestens interesse, og på den anden side oplysninger, der vedrører den pågældende prøvetidsansatte tjenestemands interesser.

Den bistandspligt, der påhviler institutionen i henhold til vedtægtens artikel 24, omfatter institutionens beskyttelse af tjenestemændene mod tredjemands, handlinger, og ikke mod de akter, som administrationen selv udsteder, og som er undergivet kontrol i henhold til andre bestemmelser i vedtægten.

(jf. præmis 50-53)

Henvisning til:

Domstolen: 12. juli 1973, forenede sager 10/72 og 47/72, di Pillo mod Kommissionen, Sml. s. 763, præmis 16; 4. februar 1987, sag 417/85, Maurissen mod Revisionsretten, Sml. s. 551, præmis 12

Retten: 5. marts 1997, sag T-96/95, Rozand-Lambiotte mod Kommissionen, Sml. Pers. I-A, s. 35, og II, s. 97, præmis 120

3. Formålet med prøvetiden er at gøre det muligt for administrationen at foretage en konkret bedømmelse af den prøveansatte tjenestemands evne til at varetage en bestemt opgave, hans indstilling til arbejdet samt hans tjenestelige indsats. Efter prøveperiodens udløb skal institutionen uden at være bundet af bedømmelsen ved ansættelsen være i stand til at vurdere, om den prøveansatte tjenestemand fortjener at blive fastansat i den af ham ansøgte stilling. En sådan afgørelse

forudsætter, at der foretages en helhedsbedømmelse af den prøveansatte tjenstemands kvalifikationer og adfærd, i hvilken forbindelse der skal tages hensyn såvel de positive som de negative forhold, der er fremkommet i forbindelse med prøvetiden.

Administrationen har et vidt skøn vedrørende den prøveansatte tjenstemands egnethed og indsats set i forhold til tjenestens interesser. Det tilkommer derfor ikke Personaleretten at gribe ind over for institutionernes afgørelse for så vidt angår bedømmelsen af en prøvetid og en ansøgers egnethed til endelig ansættelse som tjenestemand, medmindre bedømmelsen er behæftet med åbenbare vildfarelser, eller der foreligger magtfordrejning.

(jf. præmis 59 og 61)

Henvisning til:

Retten: Rozand-Lambiotte mod Kommissionen, præmis 112

Domstolen: 17. november 1983, sag 290/82, Tréfois mod Domstolen, Sml. s. 3751, præmis 24